

Warszawa, dnia 17 lutego 2015 r.

L.dz. SD-0064-0003(3)/15
Sygn. akt KSD/04/15

SD/1621/15

Decyzja Nr 6/15

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) i art. 96 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 r., poz. 1946), po rozpatrzeniu w dniu 17 lutego 2015 r. odwołania Pana z dnia 10 grudnia 2014 r. od decyzji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr 12/2014 z dnia 4 listopada 2014 r. stwierdzającej utratę przez Pana uprawnień do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa:

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję

UZASADNIENIE

Pan, technik budowlany posiada stwierdzenie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Decyzja z dnia 16 września 1988 r. uprawniała do:

- 1) kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków oraz innych budowli o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnomelioracyjnych,
- 2) sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
 - budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
 - budowli nie będących budynkami.

Decyzją nr 16/2012 z dnia 30 listopada 2012 r. OSD Łódzkiej OIIB uznał Pana za winnego naruszenia podczas wykonywania samodzielnej funkcji technicznej kierownika budowy:

- obowiązku koordynowania działań zapewniających przestrzeganie podczas wykonywania robót budowlanych zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia zawartych w przepisach, o których mowa w art. 21a ust. 3 Prawa budowlanego i w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia,
- obowiązku budowania obiektu budowlanego wraz ze związanymi z nimi urządzeniami

budowlanymi w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej zapewniając m.in. spełnienie wymagań podstawowych dotyczących bezpieczeństwa konstrukcji oraz warunków bezpieczeństwa i ochrony zdrowia osób przebywających na terenie budowy, a także popełnienia czynu polegającego na spowodowaniu wskutek rażących błędów lub zaniedbań zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia, jak również znacznych szkód materialnych (art. 95 pkt 3 i 4 w związku z art. 22 pkt 3b i art. 5 ust. 1 pkt 1a i pkt 10 Prawa budowlanego).

Za popełnienie powyższych czynów OSD orzekł karę upomnienia z jednoczesnym nałożeniem obowiązku złożenia w terminie 1 roku od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna egzaminu, o którym mowa w art. 12 ust. 3 Prawa budowlanego.

W uzasadnieniu wskazano, że Pan _____ pełnił funkcję kierownika budowy restauracji _____ w _____ i. W dniu 9 sierpnia 2011 r. na tej budowie doszło do zawalenia części stropu. W toku dokonanej przez organ nadzoru budowlanego kontroli budowy okazało się, że przyczyną katastrofy budowlanej było nieprawidłowe podparcie stropu w fazie jego betonowania. Kierownik budowy nie zapewnił prawidłowego montażu stropów gęsto żebrowych Teriva zgodnie z technologią.

Sprawa trafiła także do sądu powszechnego. Wyrokiem Sądu Rejonowego w II Wydział Karny z dnia 20 czerwca 2012 r. umorzono warunkowo postępowanie karne na okres próby dwóch lat. Wyrok uprawomocnił się z dniem 27 czerwca 2012 r.

Po uprawomocnieniu się powyższej decyzji w dniu 8 stycznia 2013 r. Przewodniczący OSD Łódzkiej OIIB wystąpił do Przewodniczącego OKK Łódzkiej OIIB o przeprowadzenie egzaminu dla Pana _____ jako osoby ukaranej w trybie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie.

Pan _____ stawał na wyznaczonych pisemnych egzaminach w dniach 17 maja i 22 listopada 2013 r. Na obu terminach uzyskał wynik negatywny.

Decyzją nr 12/2014 z dnia 4 listopada 2014 r. OSD Łódzkiej OIIB stwierdził utratę przez Pana _____ uprawnień do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie określonych decyzją Prezydenta Miasta Łodzi o stwierdzeniu przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie nr _____, z dnia 16 września 1988 r.

W uzasadnieniu wskazano, że decyzją nr 16/2012 z dnia 30 listopada 2012 r. OSD Łódzkiej OIIB nałożył na Pana _____ karę upomnienia z jednoczesnym nałożeniem obowiązku złożenia w terminie 1 roku od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna, egzaminu, o którym mowa w art. 12 ust. 3 Prawa budowlanego.

Przedmiotowa decyzja stała się ostateczna od dnia 8 stycznia 2013 r. Sąd wobec ustalenia, że Pan _____ nie zwrócił się o przeprowadzenie egzaminu, zawiadomił OKK Łódzkiej OIIB o konieczności przeprowadzenia egzaminu dla ukaranego. OKK zawiadomiła zainteresowanego _____ o terminie egzaminu. W dniu 17 maja 2013 r. Pan _____ przystąpił do części pisemnej egzaminu. W teście obejmującym 30 pytań, przy wymaganych dla pozytywnego wyniku 23 poprawnych odpowiedziach Zdający udzielił 21 poprawnych odpowiedzi. Uzyskał zatem z egzaminu wynik negatywny.

Pismem z dnia 23 października 2013 r. OKK powiadomiła Zainteresowanego _____ o kolejnym

terminie egzaminu. W dniu 22 listopada 2013 r. Pan po raz kolejny uzyskał negatywny wynik egzaminu. W teście obejmującym 30 pytań, przy wymaganych dla pozytywnego wyniku 23 poprawnych odpowiedziach, Zdający udzielił 22 poprawnych odpowiedzi.

OKK po przeprowadzeniu obu egzaminów przekazała informację o ich wynikach do OSD. OSD z urzędu wszczął postępowanie w sprawie stwierdzenia utraty uprawnień budowlanych do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przez Pana

W odpowiedzi na wezwanie Sądu Pan wyjaśnił, że negatywne wyniki egzaminów były spowodowane zbyt krótkim czasem poświęconym na przygotowanie do testów, czego przyczyną było obciążenie zawodowe w okresach poprzedzających egzaminy oraz niska odporność zdającego na stres. Poza tym pytania testowe dotyczyły zagadnień, z którymi nie spotkał się w swojej karierze zawodowej.

Powołując art. 96 ust. 6 Prawa budowlanego OSD wskazał, że osobie ukaranej z jednoczesnym nałożeniem obowiązku złożenia egzaminu, która w wyznaczonym terminie egzaminu nie zdała, wyznacza się termin dodatkowy, nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż 6 miesięcy. W przypadku nieuzyskania oceny pozytywnej w terminie dodatkowym, stwierdza się utratę uprawnień do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.

W ocenie Sądu podnoszone przez Pana okoliczności jak brak czasu, czy stres nie stanowią podstawy do podjęcia innego rozstrzygnięcia w sprawie.

Pismem z dnia 10 grudnia 2014 r. Pan wniósł odwołanie od wydanej decyzji. Wskazał, że w maju 2001 r. przeszedł silną zapaść związaną z nagłym wzrostem ciśnienia tętniczego. Przez następne 9 miesięcy był na zwolnieniu lekarskim ponieważ lekarze z uwagi na stan zdrowia nie chcieli dopuścić go do pracy. Od tamtego czasu jest pod stałą opieką medyczną i codziennie przyjmuje lekarstwa na nadciśnienie. Wskazał, że podczas zdawania egzaminów towarzyszył mu stres, który powodował skoki ciśnienia. Wniósł także o przeanalizowanie pytań egzaminacyjnych, na które musiał odpowiedzieć w zakresie posiadanej wiedzy w stosunku do posiadanych uprawnień budowlanych. W szczególności dotyczy to pytań z zakresu prac projektowych.

Odnosząc się do wniesionego odwołania należy wskazać, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Decyzją OSD Łódzkiej OIIB nr 16/2012 z dnia 30 listopada 2012 r. Pan został zobligowany do złożenia egzaminu o którym mowa w art. 12 ust. 3 Prawa budowlanego w terminie roku od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna.

Ukarany nie odwołał się od powyższej decyzji. Musiał więc liczyć się z faktem, że w ciągu roku od uzyskania przez decyzję waloru ostateczności będzie musiał złożyć przedmiotowy egzamin.

Egzamin, o którym mowa w art. 12 ust. 3 Prawa budowlanego to egzamin ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

Podnoszone przez Odwołującego sprawy zdrowotne nie mogą mieć wpływu na ocenę przez organ odwoławczy zaskarżonej decyzji. Zdrowie i stres należą do indywidualnych predyspozycji zdającego. Stresem lub złym stanem zdrowia nie można tłumaczyć negatywnego wyniku egzaminu.

Odnosząc się natomiast do zakresu pytań na obu testach należy wskazać, że na podstawie pkt 6.1, 6.2 i 6.4.D Szczegółowego programu egzaminu na uprawnienia budowlane (uchwała Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa Nr 3/KKK/10 z dnia 19 sierpnia 2010 r. w sprawie szczegółowego programu egzaminu na uprawnienia budowlane) Pan odbył egzamin w zakresie ograniczonym. Zestaw pytań został dla opracowany indywidualnie z uwzględnieniem rodzaju i zakresu posiadanych uprawnień budowlanych i terminu ich uzyskania.

W rezultacie Zdający otrzymał 30 pytań testowych dotyczących nowych przepisów ogólnych oraz rodzaju i zakresu uprawnień, w tym 15 pytań z zakresu Prawa budowlanego i przepisów wydanych na jego podstawie, (z czego 8 pytań z przepisów techniczno-budowlanych), 10 pytań z zakresu specjalności i 5 pytań z zakresu przepisów związanych.

Wśród tych pytań nie było pytań dotyczących projektowania w sposób bezpośredni, związany z tą specjalnością.

Z związku z powyższym należy wskazać, że wobec dwukrotnego uzyskania wyniku negatywnego z egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej, w stosunku do Pana słusznie stwierdzono utratę uprawnień do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.

W związku z powyższym KSD PIIB na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 K.p.a. utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Maria Mleczko-Król – Przewodnicząca

Danuta Duch-Mackaniec – Sprawozdawca

Józef Pączek

Danuta Paginowska

Ryszard Feliks Kruszewski

Otrzymują:

1. Pan
2. OSD Łódzkiej OIIB
3. Okręgowa Rada Łódzkiej OIIB
4. Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna Łódzkiej OIIB
5. KSD a/a

STANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA ..Nr. 6/15.....

z dnia 17.02.15r. jest prawomocne(a) od dnia 27.03.15r.